

Βιογραφία του αναρχικού Ramon «Mona» Cambra

Ο Ramon «Mona» Cambra γεννήθηκε στις 28 Μαρτίου το 1917 στη Βαρκελώνη σε μία προλεταριακή οικογένεια, ήταν απόφοιτος του College of Printing. Από τα νεανικά του χρόνια ενδιαφερώταταν για τον αναρχισμό, είχε προσωπική γνωριμία με τον Buenaventura Durutti και τον Luis Andrés Edo. Συμμετείχε στο αναρχικό κίνημα στην Ισπανία, τη Γαλλία και τη Γερμανία. Πέθανε στις 12 Δεκεμβρίου το 2010 στο Αμβούργο.

Ο Ramon σύμφωνα με την οικογένεια του (ο μεγαλύτερος αδελφός του και η μικρότερη αδελφή είναι ακόμα ζωντανοί) ήταν το «μαύρο πρόβατο». Υπήρξε χορτοφάγος σε ηλικία 14 ετών. Την μέλλουσα σύζυγό του, Maria Cambra -Turias (γεννημένη 8 Ιουλίου 1923) την συνάντησε το 1933.

Ο Ramon μεγάλωσε στη Βαρκελώνη. Ήξερε τον Durutti και τον Luis Andrés Edo – ήταν γείτονες. Στα νιάτα του, ο Ραμόν είχε μακριά μαλλιά, έγραφε ποίηση, συμμετείχε σε έναν πολιτιστικό σύλλογο και πολέμησε ενάντια στο милитарισμό. Εκπαιδεύτηκε ως τυπογράφος και προσχώρησε στην CNT. Ήδη μία εβδομάδα πριν από το στρατιωτικό πραξικόπημα ο ίδιος και άλλοι σύντροφοί του, πέρασαν την ημέρα και τη νύχτα στην κλαδική του συνδικάτου, επειδή ήταν φανερό ότι σύντομα κάτι θα συμβεί. Μετά το φασιστικό πραξικόπημα πάλευε για την κοινωνική επανάσταση στη Φάλαγγα Ortiz. Ήταν η πρώτη φάλαγγα, στις 19 Ιουλίου πήγε στο μέτωπο της Αραγονίας. Τον Νοέμβριο του 1936 ήθελε να πολεμήσει στη Μαδρίτη, για να προστατεύσει την πόλη από τις ορδές των Ναζί, αλλά αυτό ήταν αδύνατο. Πολέμησε με την «Rojo, Negro» («Το κόκκινο και το μαύρο») στην Αραγονία σαν λοχίας. Τον Φεβρουάριο του 1939 μαζί με την φάλαγγα, μετακινήθηκαν από τα σύνορα στη Γαλλία.

Στη Γαλλία, συνελήφθη στην Αρλ (νότια Γαλλία) και στάλθηκε για καταναγκαστική εργασία σε ορυχεία άνθρακα. Πολέμησε στην Αντίσταση και προσπάθησε να ανατινάξει την οδογέφυρα στο Dieppe, στην οποία τα βρετανικά στρατεύματα προσγειώνονταν. Αλλά η ομάδα των 50 ατόμων προδόθηκε από τον «δικό τους» χειριστή ασυρμάτου, και όλοι εκτός από τον Ramon, σκοτώθηκαν. Μετά την Φυλακή, τα βασανιστήρια σε δύο στρατόπεδα στη νότια Γαλλία, συνάντησε σε έναν αξιωματικό των SS, ο οποίος τον ρώτησε αν είναι ο Ramon Cambra. Εκείνος απάντησε: «Ναι», και πίστεψε ότι ο θάνατός δε απέχει πολύ, αλλά ο αξιωματικός ήταν πράκτορας της Αντίστασης, και το μόνο που του είπε είναι να

εξαφανιστεί γρήγορα και ο Ramon έτρεξε. Από το 1943-1963 έζησε παράνομα στην Ισπανία στην οικογένεια της γυναίκας του, χρησιμοποιώντας το όνομα του αδελφού της γυναίκας του. Δύο ημέρες μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, 10 Μαΐου το 1945, η Maria και ο Ramon παντρεύτηκαν. Το 1947, έκαναν μια κόρη, την Montserrat. Το 1956, ο Ραμόν επανέκτησε το πραγματικό του όνομα και πήγε με την οικογένεια του να ζήσει στη Γαλλία στο Καστρ, περίπου 70 χλμ από την Τουλούζ. Στη συνέχεια, το 1964, μετακόμισε στη Γερμανία στο Αμβούργο. Ο Ramon εργαζόταν για πολλά χρόνια στο ταχυδρομείο. Το 1970 εντάχθηκε στο SPD (Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Γερμανίας) , αλλά σύντομα αποχώρησε από το κόμμα.

Ο Ramon στα δεξιά. Στο κέντρο – Ο γενικός γραμματέα της CNT Jose Luis Coronado. Αμβούργο, 1986

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 80 ο Ramon ανέκτησε την επαφή με την CNT και έγινε και πάλι μέλος της παλιάς union Sindicato Artes Graficas (Ένωση Εργαζομένων των Γραφικών Τεχνών) στη Βαρκελώνη. Για την εφημερίδα «Tinta Negra» μετέφραζε από τα γερμανικά μια σειρά άρθρων του Βολίν απο το «Η Άγνωστη Επανάσταση», που αφορούσε το ρόλο των αναρχικών κατά τη διάρκεια της Ρωσικής Επανάστασης, συμπεριλαμβανομένου του Μαχνοβίτικου Κινήματος και της εξέγερσης της Κρονστάνδης. Στη συνέχεια, μέχρι τις αρχές του 90, υπήρχαν πολλά του άρθρα στην «Solidaridad Obrera» . Όταν η Solidaridad Obrera δεν ανανέωσε την εγγραφή του, σταμάτησε και απο την CNT και απο την Solidaridad Obrera.

Η κάρτα μέλους στην CNT

Το 1984 πήρε μέρος στην ανοικοδόμηση της FAU στο Αμβούργο. Το 1986 στις 11 Οκτωβρίου παρακολούθησε το άνοιγμα του Center for Libertarian Lageshtrasse στο οποίο έκανε μια σύντομη ομιλία. Ο Ramon ήταν πολυμαθής και σοφός, αλλά παρέμεινε ταυτόχρονα πολύ ταπεινός άνθρωπος και δεν ήθελε να τσουβαλιάζει τα πάντα βιαστικά. Ο Ramon και η Maria ήταν και οι δύο χορτοφάγοι και

αγαπούσαν τα ζώα. Για τον Ισπανικό Εμφυλίο ο Ramon δεν μίλαγε συχνά. Η ανάμνηση των νεκρών ήταν για αυτόν εφιάλτης.

Τόνιζε τον σημαίνοντα ρόλο της αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της UGT και της CNT, και ότι τα νεαρά μέλη πρέπει να δώσουν τις δικές τους απαντήσεις στα ερωτήματα της εποχής. Όταν ρωτήθηκε για το πώς οι αγρότες αντέδρασαν στην επανάσταση, το μόνο που απάντησε ήταν: «Φυσικά, χάρηκαν, ήταν εκστασιασμένοι!»

Πηγή: <https://avtonom.org>

Μετάφραση/Επιμέλεια: Αδέσποτος